

După cum se poate vedea din consecințele căderii lui Adam, Prezența lui Dumnezeu era factorul determinant al paradisului și extazului grădinii Edenului. Grandoarea acestei minunate grădini este pierdută din vedere dacă ea este căutată strict în termenii cadrului ei exterior, pământesc. *Ce sunt râurile de apă, solul fertil, pomii roditori, aurul curat și pietrele prețioase (Gen. 2: 9-15) fără Prezența Dumnezeului Celui Viu?*

Cu amărăciune, Adam a descoperit în despărțirea lui de Dumnezeu o forță distructivă care a penetrat însăși miezul ființei lui spirituale, un dușman teribil, numit moarte. În conformitate cu pedeapsa expres afirmată, Adam a experimentat imediat durerile morții păcatului, în ziua în care a încălcat legea lui Dumnezeu, (Gen. 2: 17). ***Relația lui frântă cu Dumnezeu a atras după sine o pierdere a vieții pe care existența lui pământească, biologică nu o putea compensa în calitate sau cantitate.*** El a învățat că omul fără legătură cu Dumnezeu este om în legătură cu țărâna „pentru că țărână ești și în țărână te vei întoarce” (Gen. 3: 19). Aceasta a fost realitatea dureroasă a despărțirii lui Adam de Prezența Vie.

Expulzarea lui Adam din grădină a fost pedeapsa pentru vina lui. Dar mai mult decât pedeapsa, a fost începutul unei lucrări răscumpărătoare centrată în Christos, sămânța femeii, care la împlinirea vremii avea să zdrobească capul șarpelui și să distrugă stăpânirea păcatului și a morții.

Lucrarea de față investighează aspectele și implicațiile aducerii omului înapoi în Prezența Dumnezeului Celui Viu.

### **Detalii carte**

Editura Scriptum

Număr pagini: 103

Tip copertă: broșată

Dimensiuni: 145 x 205